

Η σελίδα της Βεβαρδο

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΤΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Συνδρομή ετήσια δραχ. 5.

Διευθυντής και Συντάκτης

Πᾶσα αἴτησις τῇ διευθύνσει.

Ἐξωτερικοῦ γρ. χινοῦ 6.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

Καταχωρήσεις δεχόμεθα.

**Χριστὸς ἀνέστη ψάλλω,
μὲ αἴσθημα μεγάλο.**

Χριστὸς ἀνέστη ἀδελφοί, Χριστὸς ἀνέστη φίλοι,
σήμερον ὅλοι χαίροντες ἅς σμίξωμεν τὰ χεῖλη·
καὶ ἐν φιλήμασιν θερμοῖς δοξάζωμεν τὸν Κύριον
τὸν ὑποστάντα δι' ἡμᾶς περιπαθὲς μαρτύριον.
κι' ὑμνήσωμεν διὰ μακρῶν,
τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν.

Ἐλεύθερα πρὸς ἀσπασμὸν ἀφήσωμεν τὰ στόματα
καὶ λησμονήσωμεν, μικρὸν, τὰ πάθη καὶ τὰ κόμματα.
Χριστὸς ἀνέστη ἀδελφοί, εὐφράνητε χαρῆτε
καὶ κἀμετε τὸ κέφι σας ἐφ' ὅσον εἰμπορεῖτε,
δοξάζοντες ἐπὶ μακρὸν,
τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν.

Χριστὸς ἀνέστη χαίρονται καὶ γῆ καὶ οὐρανός·
καὶ τὸ τουσέκι σήμερον συμπάρρει καθ' ἑνός·
καὶ διαρκῶς ἀκούονται βοκίτες ποῦ φυτοῦνε
κι' ὅλοι πιστοὶ καὶ ἀπιστοὶ ἐν φόβῳ προσκυνῶνε
κι' ἐξείρουνε διὰ μακρῶν
τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν.

Χριστὸς ἀνέστη τί χαρὰ! οἶα παντοῦ φαιδρότης!
Σήμερον ξεθυμένουνε παπάδες καὶ Δεσπότις
ἀπάνω σ' τὰ γουρνόπουλα καὶ σ' τὰ κεφαλοτύρια
καὶ ἐν εὐθυμίᾳ περισσῇ ἀδιάζουν τὰ ποτήρια,
κι' ἴσως νὰ κάνουν καὶ καυγᾶ
γι' αὐτὰ τὰ κόκκινα τ' αὐγά.

Οἱ πλοῦσοι εὐφραίνονται μὲ γεῦμα ὑπερπλοῦσιον,
κι' ἐγὼ δὲν ἔχω δυστυχῶς παρὰ τὸν ἐπιούσιον
κι' ἀπὸ προχθὲς εὐρίσκομαι σὲ σκέψη κοματάκι,
ποῦ νὰ πιτύχω μπουναμᾶ γιὰ τὸν παπᾶ Μητάκη,
ποῦναί σ' τὴν ἐνορία μου
καὶ ντρέπετ' ἡ κυρία μου.

Χριστὸς ἀνέστη ἀδελφοί, καὶ μ' ἀναμένα χεῖλη
ἅς φιλήθωμεν κι' οἱ ἔχθρο ἀφιλήθωμεν κι' οἱ φίλοι,
καὶ δεῖτε ἑσθλαὶ ἐπισημῶς τὸν Θεόθετον
τὸν ἐκ τῆς γείτας καὶ φθορᾶς ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων
κι' ὑμνήσωμεν ἐπὶ μακρὸν
τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν.

Η ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΩΝ ΡΩΜΑΝΙΚΩΝ

(Κατά τὰς ἐστεινογραφημένας σημειώσεις του παρακολουθύντου Σουσάνη.)

ΛΑΚΥΘΡΑ. — Μόλις ἔφθασαν ἀπάνω σ' τὸ κοτρώνι, Μαστροδημήτρις δῆμαρχος σ' τῆ μέσῃ ξεφυτρώνει, καὶ τοῦρθε θεία ἐμπνευσις ὡς εἶδε τὸ Ρωμᾶνο, κι' ἀνέβηκε σὲ μὲν λιθιά' κι' ὀρθὸς ἀπὸ κεῖ 'πάνω ἔκαμε μὲν προσφώνησιν τόσον λαμπρὰν καὶ θεϊαν ποῦ ὁ Ρωμᾶνος ἔπεσε εἰς συλλογὴν βαθεϊαν, κι' εἶπε πῶς ἄκουσε πολλοὺς σ' τὸν κόσμον ποῦ ἐγύρισε, ἀλλ' ἔτσι σὺν ἐσήμερα ποτὲ δὲν ἐστουπήρησε.

«Οἱ τὸν συνεχάρησαν τὸν δῆμαρχον θερμῶς, καὶ τοῦπαν πῶς ὁ λόγος του ἐπῆγε ζουρλαμὸς, κι' ἐπέρασε γιὰ ῥήτορας καὶ γιὰ γραμματισμένους ἐνῶ δὲν ξέρει γράμματα καθόλου ὁ καυμένος.

Κι' ὁ Μυρομάτης ὁ παπᾶς ἐπίασε νὰ σημάνη, γιὰτ' εἶχ' ἐκεῖνη τῆ στιγμὴ ἐσπερινὸ νὰ κἀνη κι' ἐκεῖνοι δὲν ἐσκέφθησαν σ' τὸν ἐνθουσιασμόν τους, κι' ἐξέλαβαν τὸ σήμαμα γιὰ τὸν συνδυασμόν τους.

Εἶχανε κι' ἡ νοικοκυρὲς τὰ βούχα τους στὸν ἥλιον κι' ἐπίασε κι' ἔγραψ' ἡ «Πατρίς» ἀπάκου σ' τὸ ποντίλιον πῶς ἦταν τὰ παράθυρα σηκαιοστολισμένα, ἀντὶ νὰ πῆ πῶς ἦτανε σεντόνια κρεμασμένα.

Εἰς τὰ Φωκὰτα. — Ἐνδεκα Φουκάδες μεθυσμένοι ἐφώνηζαν «εὐεῖβα σας, ἀναθεματισμένοι» κι' Ἀριστειδάκης ὁ Φωκᾶς σ' ἕνα σκαμνὶ ἀπάνω, ἀρχίνησε ἰγγλέζικα νὰ βροῖσῃ τὸ Ρωμᾶνο, ἀλλὰ καθὼς ἐβάρτηκε σὲ πόζα νὰ παρλάρῃ ἠθέλησ' ἕνας μασκαρεᾶς μαζὺ του νὰ μπουρλάρῃ, καὶ τοῦ τραβάει τὸ σκαμνὶ ποῦταν' ἀνεβασμένος, κι' ἔπεσε ὁ ῥήτορας ὠρὸς καὶ κατατρομασμένος.

Εἰς Μεταξάτα. — Ἐτρεζαν καμπόσοι παραπάνω, περίεργοι οἱ ἄνθρωποι νὰ ἰδοῦνε τὸ Ρωμᾶνο, κι' εἰν' ἀληθὲς πῶς ἤρχισαν καμπόσοι τὸ συμπάραισμα γιὰτ' εἶχαν τὰ μπουτούλια τους καὶ τὸ μπαρουτι χάρισμα.

Κοῦρκουμέλατα. — ἤρχισαν νὰ ἐκπυρσοκρατῆ τὸ φρερὸ πυρὸβόλο τοῦ Ρόκου Βεργωτῆ,

ὅτε εἰσῆρχοντο πεζῇ εἰς τοῦτο τὸ χωρίον ἐνῶ λαμπρὸν ἐκάπνιζε γιὰ δαύτους μαγυρεῖον

Πλὴν μόλις παρεκάθησαν σ' τὴν τράπεζαν οἱ πάντες ἀπ' ἔξω ἐσουλάτερνε κάποιος παλλομπιρμπάντες, κι' ἀκούστηκε πῶφῶναζε, «ζήτω τοῦ Μακαρούνη» κι' ἀμέσως ἐξαγκλίστρισε τοῦ Φλάρη τὸ περοῦνι, κι' ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ παιδιοῦ ἀνέτειλ' ἡ τρομάρα κι' ἐπίασε λευτοῖδρωτας τὸν εὐγενῆ Τσιμᾶρα.

Εὐθὺς δὲ τότε ὁ Βεργωτῆς ἰδὼν τὰ γεγονότα ἐπάστρεψ' ἕνα κόκκαλο φτενὸ ἀπὸ μὲν κόττα, κι' ἀφοῦ τὸ ἐρηξε ψηλὰ, τοῦς εἶπε σὲ κομάτι, «ἀν δὲν 'πιτύχετε οἱ τρεῖς μοῦ θγάνετε τὸ μάτι» Ἀκούσας ὅμως τὸν χρησμὸν τοῦ Ρόκου ὁ Τσιμᾶρας, ὡς ἐφεξῆς προσεύχεται τοῦς ὀφθαλμοὺς ἐπάρας, «Παρακαλῶ σε, Δέσποινα Βασίλισσα τοῦ κόσμου, «τὸ πῶς πικρὸ ποτήριον ὅποτα θέλεις δός μου «ἀλλὰ ποτὲ μὴ ἀνεχθῆ; νὰ πάθω τέτοιο πάθημα, «γιατὶ νὰ χάσω τὸν Παγῆ, αὐτοκτονῶ σ' τὸ πάτημα.»

Εἰς Καλλιγάτα. — Ἐπαθαν μὲν φρερὴ δουλειά, κάποιος ἐπῆγε κι' ἔκοψε ἕνα κλαρί 'βληκὰ, κι' ἀφοῦ τοῦς τὴν ἐκάρφωσε ἐμπρὸς ἀπὸ τ' ἀμάξι, ζήτω καὶ τοῦ Σβορώνου μας ἠρέκεσθη νὰ φωνάζῃ. Κι' ἠπόρησα κατὰ πολὺ πῶς ἐπροχθὲς δὲν εἶδα, κι' αὐτὸ τὸ ἐπίσῳδιον νὰ γράψουν σ' τὴν «Πατρίδα.»

Εἰς τὴν Μηνίαϊς. — Ἐμπήκαμε μὲς τὸ χωριὸ μαζὶ, ἀλλὰ δὲν εἶδα ν' ἀνοιχθῆ κανένα μαγαζὶ, καὶ μόνον ἕνα γέροντα ἀκούσαμεν νὰ εὐγγῆ, καὶ τὰ καλησπερόσπορα τ' Ἀλέξανδρου τοῦ Πόγγη, κι' ἔδειξεν ὁ Θεόφραστος μὲ μερικὰ κινήματα, πῶς προμηνύουν ἡ Μηνίαϊς; λυπητερὰ μηνύματα.

Εἰς Καρᾶβαλο. — Ἐτρεζαν περίεργοι πολλοὶ ν' ἀκούσουν, ὡς μᾶς ἔλεγαν, τὸν Ἄθω πῶς μιλεῖ, κι' ἐβγήκε κι' ὁ παπᾶ Πανᾶς, πῶκαμε σ' τὴν Καλλοῦτα, κι' ἐφώνησε, «ὄρε ἀδελφεοὶ τὰ πράγματα' ναι τοῦτα ἐμεῖς ἐδῶ δὲν ἔχομε κομματισμὸν κανέναν, ὡστε γιὰτὶ σκοτίζετε καὶ τὸ χωριὸ κι' ἐμένας;»

Καὶ ὁ Ρωμᾶνος φοβηθεὶς τὰ λόγια τοῦ παπᾶ, τοῦς εἶπε, «δὲν χρειάζεται νὰ μείνομ' ἐδεπά.»

Εἰς Κοῦταβον. — Τί θρίαμβος! Δὲν ἔχετε ἰδέα! Μόνον ἐδῶ τοῦς ἔγινε ὑποδοχὴ σπουδαία, καὶ σταθερὰν πεποίθησιν καθένας ἄς μορφώσῃ, πῶς μοναχὰ ὁ Κούταβος τὴν νίκην θὰ τοῦς δώσῃ.

Μόλις τοῦς εἶδαν ἔθαζαν αἱ βόσκουσαι ἡγελάδες, κι' ἐβγήκανε μὲ τ' ἄρματα τρακόσιαι μποθρακλάδες κι' ἀρχίσανε τὸ σκούξιμο τὸ συμπαθὲς ἐκεῖνο. ποῦ δὲν τὸ ἤκουσε ποτὲ ὁ Ἄθως σ' τὸ Λονδίνο.

«Ἐμεῖς θὰ σᾶς ψηρίσουμε, οἱ μποθρακλάδες εἶπον, ἀν πᾶτε νὰ μᾶς θάλετε τὸ δῆμαρχο σ' τὸν τύπον, ὅπου μᾶς ἔκλεισ' ἐδεπά τοῦς κακομοιριασμένους κι' ἐγίναμε ρεντίκολο σὲ ντόπιους καὶ σὲ ξένους.»

Ὁ δὲ Ἄνδρέας πρόθυμος εἰς ὑποσχέσεις ὢν, ἐπεκαλέσθη μάρτυρα αὐτὸν τὸν οὐρανὸν, πῶς μόλις, Θεοῦ θέλοντος, ἐρθῆ σ' τὴν ἐξουσία, θὰ κάμῃ μέσα σ' τὰ πολλὰ, κι' ἐτούτην τὴν θυσία.

Ἰδόντες δὲ οἱ βουλευταί, ποῦ ἦσαν σὰ σθυμένοι, πῶς ἔμειναν οἱ βάρβακες κατενθουσιασμένοι ἐφώνηζαν κι' τέσσαρες ἐν γηθοσύνη ὄση, «εἰς ἅπαντος ὁ Κούταβος ἐφέτος θὰ μᾶς σώσῃ.»

Ἄλλο εἶδος ταραχῆς.
Τὸ πιπέρι τσ' ἐποχῆς.

Φοβεροὶ Κεφαλλονῆτες,
πῶχετε ψηλὲς τῆς μύτες
μ' ἐπιφύλαξιν μανθάνω
καὶ γνωστόν σ' ἐοᾶς τὸ κάνω
πῶς ἀρχίνησαν ἐν μέρει,
ὅπου καὶ ὅπως τοῦς συμφέρει
νὰ τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι
τοῦ διαβόλου οἱ καλογέροι.
Ὅλοι θέλουν νὰ δουλέψουν
κι' ὅλοι τρέχουν νὰ μαζέψουν

τὰ κλωνιά τοῦ πιπεριού.
ἀλλ' αὐτοὶ ποῦ τὸ φιλᾶνε,
κρύφου κρύφου τὸ πετᾶνε
σ' τοὺς κουμπάρους τοῦ χωριού,
κι' ἔτσι τρίβουν τὸ πιπέρι,
τοῦ διαβόλου οἱ καλογέροι.

Ποῦ νὰ τῶχετε κρυμένο,
τὸ πιπέρι τὸ τριμένο
βρὲς καλόγηροι κουτοί;
«Ὅλοι κάνουνε καρτέρι
πότε νάρθη τὸ πιπέρι
νὰν τὸ τρίψουνε κι' αὐτοί,
ὡστε μὴ τοὺς τυραννεῖτε
ἀλλ' ἐλάτε νὰ τοὺς πῆτε,
βρὲς διαβόλου καλογέροι,
πῶς τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι.

Μὲ τὴν πεῖνα πῶχει πέσει,
τὸ πιπέρι σας ἀρέσει,
σ' εὐτυχεῖς καὶ δυστυχεῖς,
πὲς τε μας, βρὲς καλογέροι
πῶς τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι
τὸ πιπέρι τσ' ἐποχῆς;

Σοῦτ! καὶ ἐπήραμε χαμπάρι
πῶς τὸ τρίβουν οἱ κουμπάροι,
τὸ πιπέρι π' ἀγαπῶ.
ἔμαθα καὶ θὰ σᾶς πῶ.
Μὲ τὸ χέρι τους τὸ τρίβουν
καὶ σ' τὴ τζέπη τους τὸ κρύβουν.

ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΝ ΔΑΜΑΣΚΗΝΗ.

Κατενθουσιασμένοι μένουσιν ὅσοι εὐτυχήσουν νὰ ταξειδεύσουν μὲ τὸ ταχύτατον καὶ κομψὸν ἀτμόπλοιον τῶν κ. κ. ἀδελφῶν Στραβόλαιμο. Κατὰ Κυριακὴν πρωὶ ἀναχωρεῖ διὰ τὰς γραμμάς Ζακύνθου, Πατρῶν καὶ Πειραιῶς, κατὰ δὲ τὴν Τετάρτην, πάλιν διὰ τὰς αὐτὰς γραμμάς προσεγγίζον εἰς Κυλίνην, Μεσολόγγιον, Ἰτέαν καὶ Γαλαξείδιον.

ΖΗΤΩ Η ΜΥΡΣΙΝΗ.

Όλοι θά τόν γνωρίζετε τόν Κώστα τόν Γεράκη
 πύναι τοῦ αἵμ' Ἀνδρέα γυῖος κι' ἐγγόνι τοῦ Πιεράκη,
 κι' ὅλοι πολλά θ' ἀκούσατε περί τοῦ Κωνσταντῆ,
 προπάντων ὅσοι κάθεστε κοντά σ' τή Παπαντή.

Ὁ Κώστα; εἶναι κύριος, δραστήριος πολὺ
 καὶ θάναι καύχημα γιὰ μᾶς ἂν πάη σ' τή Βουλῆ
 εἶναι τοῦ κόσμου ἄθροφος μέ νοῦ καὶ μέ προσόντα,
 καὶ δὲν συμπαράβλεται μέ βουλευτὴν τυχόντα.
 Εἶν' ὁ Γεράκης μας βαθὺς καὶ νέος ἐπιστήμων
 κατὰ πολὺ ἀνώτερος τῶν ἄλλων ἐλογίμων,
 ἔχων καὶ λόγου δύναμιν τῷ ὄντι θαυμαστὴν
 καὶ καλοκάγαθον ψυχὴν ἐξ ἔρωτος μεστήν
 πρὸς τὴν κλητὴν πατρίδα μας, ἧς τὰς ἀνάγκας βλέπων,
 ἐνόμισεν ἐπάναγκας καὶ φρόνιμον καὶ πρέπον,
 εἰς τὸν ἀγῶνα μοναχὸς ἐφέτος νὰ κατέλθῃ,
 ὅπως ἐν δέοντι κι' αὐτὸς πρὸς σωτηρίαν ἔλθῃ.
 Ἀκούσατέ το Κράνιοι καὶ μὴ τὸ λησμονήσατε
 ἀνάγκη πᾶσα σήμερον Γεράκη νὰ ψηφῆσατε,
 σ' τὸν Κώστα ἄνευ δυσταγματῆ τὴν ψῆφον σας νὰ δώσατε,
 καὶ σὰς ὑπόσχομαι ποτὲ νὰ μὴ τὸ μετανιώσατε.

ΓΡΙΦΟΣ.

Ἄν θέλῃς τ' ἀγαπήσουμε,
 γιὰ πάντα Μαριγῶ μου,
 εἶλα γὰ τὰ τοιγκρίσουμε
 τ' αὐγὸ σου μέ τ' αὐγὸ μου.

Μεγάλα εἶναι καὶ τὰ δῶδ
 καὶ κόκκινα ἐπίσης,
 καὶ μόνον ἤθελα γὰ δῶδ,
 μπορεῖς γὰ μέ ριχῆσαι;

Ἔλα γὰ τὰ τοιγκρίσουμε
 γὰ κόκκινα τ' αὐγὰ μας,
 εἶλα γὰ λησμονήσουμε
 τὸν παιδιανοκαυγὰ μας.

Κὲ ἂν μὲ ριχῆσαι Μαριγῶ,
 πάρε καὶ ἐμένα καὶ τ' αὐγὸ.

Βρωμότομος.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΔΗΛΩΣΕΩΣ

Τοῦ τέως ὑποψηφίου βουλευτοῦ

Γ. ΜΕΝΤΖΙΚΩΦ ΒΕΛΑΡΔΟΥ.

Πρὸ εἰκοσιπέντε ἡμερῶν, ἡ παροῦσα ἐφημε-
 ρις τὸ «Ζιζάνιον» ἐκαταχώρησεν ἐπισήμως
 τὴν ὑποψηφιότητά μου εἰς τὴν ἐρχομένην βου-
 λευτικὴν ἐκλογὴν.

Πατριῶται!

Σὰς κάμνω γνωστὸν, ὅτι πρὸ χρόνων ἐπέβλε-
 πον τὸ τοιοῦτον, διότι ἡ πείρα τοῦ βίου πολλὰ
 μέ ἐδίδαξεν εἰς ὅλα τὰ ζητήματα τὰ τῆς πολι-
 τείας καὶ υπηρεσίας, καὶ εἶδα, ὅτι χρειάζεται
 εἰς τὸν λαόν ἕνας ὑπηρετὴς ὡς βουλευτὴς, δι-
 ὅτι ὁ λαὸς ἔχει ἀνάγκην νὰ ἀντιπροσωπεύεται
 καὶ νὰ ἐκφράζῃ τὸ αἰσθημὰ του αὐτοπροσώπως.

Ἐγὼ λοιπὸν, πατριῶται, ἐσκέφθην, ὅτι ἡδυ-
 νάμην εἰς τοιαύτην θέσιν καλῶς νὰ σὰς ὑπηρε-
 τήσω καὶ νὰ μέ εὑρεται πάντοτε ὡς μέ ἔβρατε.

Ζητήσας λοιπὸν τὴν γνώμην εἰς ὅλους σχε-
 δὸν τοὺς πολιτικούς μας καὶ δὲν εὔρον αἰσθη-
 ματα θελήσεως παρ' οὐδενός, ἀλλὰ μέ ἐθεώρη-
 σαν ὅπως ἤθελαν καὶ ὅπως ἔκριναν καλῶς· ἐγὼ
 ὁμως εὐλικρινῶς εἶπα τὰ αἰσθηματά μου καὶ
 ἐνόμισα, ὅτι θὰ ἀνταποκριθῶ.

Ἐπειδὴ ὁμως ἡ θέσις μου δὲν μοῦ ἐπέτρεπε
 νὰ ἔχω μικρὰν ὑλικὴν δύναμιν καὶ ἐνόμισα, ὅτι
 θὰ δυνηθῶ νὰ εὔρω μικρὸν χρηματικὸν ποσὸν
 πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ σκοποῦ μου καὶ ἀπετάνθην
 εἰς πολλοὺς κεφαλαιούχους, ὅπως μέ συνδρά-
 μουν διὰ δανείου, οὐδεὶς ὁμως ἐσυνένεσε εἰς τὸ
 τοιοῦτον.

Τότε λοιπὸν κατέρυγα εἰς τοὺς πατρικοὺς
 καὶ ἀτομικοὺς φίλους μου καὶ μέ ἐσύνδραμον ἐκ
 τοῦ ὑστερήματος διότι ἡ ἐποχὴ δὲν ἐπέτρεπε
 ἐκ τοῦ περισσεύματος.

Δὲν ἠμπόρεσα ὁμως νὰ ἐπιτύχω ἄρτιον τὸ
 ποσὸν τὸ ὁποῖον ἐχρειάζετο διὰ τὰ ἐξόδα τῆς
 πρώτης ἀνάγκης τῆς κάλπης μου καὶ δὲν ἀνε-
 κυρύχθην ἐπισήμως.

Σὰς εὐχαριστῶ λοιπὸν πατριῶται διὰ τὰ αἰ-
 σθηματα τὰ ὁποῖα ἐκφράσατε εἰς ἐμέ καὶ σὰς
 παρακαλῶ νὰ μέ λάβετε πάντοτε ὑπὸ τὴν εὖ-
 νοιάν σας, ἐμὲ δὲ θὰ εὔρητε ἀνεξέρτητον
 ὑπηρετὴν εἰς τὸ μέλλον.

Πρόθυμος καὶ λαϊκὸς ἐπὶ ἀγαπημοῦσι
 βουλευτὴς.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΕΝΤΖΙΚΩΦ ΒΕΛΑΡΔΟΣ.